



RETTEEN I RANDERS RETSBOG

Den 13. december 2019 kl. 09.00 holdt Retten i Randers retsmøde i retsbygningen.

Dommer Martin Møller-Heuer behandlede sagen.

Sag BS-4 16 26 /2018 -RAN

K

(advokat Birgitte Nygaard Christensen)

mod

B

(advokat Louise Solvang Rasmussen)

K har anlagt sag mod B med påstand om, at B skal anerkende, at ekspropriationsbeslutning af 24. april 2018 vedrørende delekspropriation af matr.nr. ... i ..., til brug for anlæggelse af bomanlæg er ugyldig.

B har nedlagt påstand om frifindelse.

Retten i Randers har afsagt kendelse om, at sagen ikke skal behandles efter bestemmelserne i retsplejelovens kapitel 39, da den efter det oplyste angår særligt komplicerede retlige spørgsmål.

K har til støtte for sin påstand i stævningen bl.a. gjort gældende, at det eksproprierede areal efter ... Kommunes registrering er et engareal omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3. Bebyggelse på arealet forudsætter derfor en dispensation i relation til den bestemmelse, og da en sådan ikke er meddelt, er ekspropriationen allerede af den grund ikke lovlig.

B har til støtte for sin påstand i svarskriftet bl.a. gjort gældende, at det eksproprierede areal ikke er omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3, og at dette blev oplyst af ... Kommune i forbindelse med Ekspropriationskommissionens erstatningsfastsættelse.

Det fremgår af sagen bl.a., at B i maj 2017 ansøgte ... Kommune om dispensation fra naturbeskyttelseslovens § 3 til bomanlæggets etablering, og at kommunen kort tid efter meddelte B, at den relevante del af ejendommen var afregistreret som ikke længere omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3. Det fremgår i tilknytning hertil af et registreringskort fra maj 2017, at arealet har fået slettet § 3-registreringen. K har hertil anført, at kommunen ikke har kunnet redegøre for, at der skulle være foretaget en ny vurdering af arealet på det tidspunkt. Han blev endvidere ikke orienteret om den påståede afregistrering, og kommunen har tilsidesat sin partshøringsforpligtelse. ... Kommune traf den 1. juli 2019 afgørelse om, at arealet ikke er omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3. K har påklaget afgørelsen til Miljø- og Fødevarerklagenævnet.

K har herefter anmodet om, at sagen i medfør af retsplejelovens § 345 udsættes på Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse om den klage, han har indgivet med påstand om, at arealets hidtidige status som omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3 opretholdes. Han har herved bl.a. anført, at det er afgørende for prøvelsen af ekspropriationens lovlighed og gyldighed, om arealet var/er omfattet af bestemmelsen, da udfaldet af retssagen i overvejende grad beror derpå. Arealets status i henhold til naturbeskyttelseslovens § 3 var ikke endeligt afklaret på ekspropriationstidspunktet, og ... Kommune kom med sin vurdering ved sin påklagede afgørelse, som blev truffet efter ekspropriationen. Det afgørende for arealets beskyttelsesstatus er, om det på tidspunktet for ekspropriationen faktisk opfyldte de biologiske kriterier for at være en beskyttet naturtype, og det spørgsmål er ikke afklaret, før der foreligger en endelig afgørelse af klagen, herunder en eventuel efterfølgende retssag. Hvis retssagen fremmes uden at afvente en sådan afgørelse, er hans klage- og indsigelsesmuligheder i realiteten illusoriske, og han er frataget sin grundlovssikrede ret til at få prøvet lovligheden af det eksproprierede indgreb fuldt ud, hvis en endelig afgørelse efterfølgende fastslår, at arealet var omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3, og at ekspropriationen dermed var ulovlig og ugyldig.

B har protesteret mod sagens udsættelse. Det er herved bl.a. anført, at det følger af retsplejelovens § 345, at en retssag kan udsættes, når retten finder det påkrævet, herunder for at afvente en administrativ afgørelse, der vil kunne få indflydelse på sagens udfald. Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse af klagesagen om naturbeskyttelseslovens § 3 kan ikke få indflydelse på retssagen,

og en udsættelse er heller ikke af andre årsager påkrævet. Spørgsmålet om arealets status som ikke omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3 var endeligt afklaret på ekspropriationstidspunktet, og oplysninger om arealets status, som fremkommer efter, at ekspropriationen er gennemført, kan ikke føre til, at den kan tilsidesættes som ulovlig som følge af, at der mangler en tilladelse efter anden lovgivning. Den klagesag, der begrundes anmodningen om udsættelse, er foranlediget af en afgørelse, der er truffet længe efter ekspropriationen. Der kan henvises til UfR 2015.1882/2H. Ekspropriationen er ikke ulovlig eller ugyldig, hvis det på et senere tidspunkt måtte blive konstateret, at arealet opfyldte de biologiske kriterier for at være en beskyttet naturtype. ... Kommunes påklagede afgørelse blev truffet efter Ks anmodning, som blev indgivet efter ekspropriationens gennemførelse.

Der blev afsagt kendelse:

Det fremgår af retsplejelovens § 345, at retten kan udsætte behandlingen af en sag, når det findes påkrævet, herunder for at afvente en administrativ eller retlig afgørelse, der vil kunne få indflydelse på sagens udfald.

Ks klage til Miljø- og Fødevareklagenævnet vedrører ... Kommunes afgørelse af 1. juli 2019 og således en afgørelse, som er truffet af en anden myndighed efter ekspropriationen og efter sagens anlæg.

Retten finder allerede som følge heraf, at sagen ikke skal udsættes på Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse om Ks klage over afgørelsen.

THI BESTEMMES:

Denne sag udsættes ikke på Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse om Ks klage over ... Kommunes afgørelse af 1. juli 2019.

Der vil herefter blive indkaldt til et telefonmøde med henblik på tilrettelæggelse af sagens videre behandling.

Sagen blev udsat.

Publiceret til portalen d. 17-12-2019 kl. 11:04

Modtagere: Sagsøger K, Advokat (L) Louise Solvang

Rasmussen, Advokat (L) Birgitte Nygaard Christensen, Sagsøgte
B